

Any IV

1 Juny de 1902

Núm. 132

Veu de Tortosa

Setmanari Regionaliste

VERGONYA ETERNA A AQUELLS QUE DESPRECIANT SON IDIOMA ALABAN LO DELS ALTRES.—Dante.

Llensols de pare y mare

Los sagarretas sempre han tingut fama de talossos y poch espavilats y no obstant res més inexacte que aquest concepte. A n'ells se 'ls hi aplica despiadadamente lo refrà que diu «si vols mal á un gos, digali que es rabiós.» ¡De quantas burlas han sigut objecte sas costums senzilllas y sonj carácter dócil y complacent, traduhint per mesquines actes resultants de la pobresa del terner en que viuhen!

Nos acuden aquestas consideracions aproposit d' una burla que hem sentit ferlosi à dotzenas de vegadas á consequència d' una de 'sas costums que aném á reivindicar.

Quan casan una noya y son à cal notari pera estipular los capitols, puig tenen lo bon seny de no casarlas sens precedir pactes nupcialis, ab lo qual ells, los tontos, donan una llissó d' astucia als habitants d' altras comarcas que per més vius se tennen, al apuntar las robas que 's donan á la nuvia s' expressa, «tants llensols (los que sigan) de pare y mare.»

Realment, la idea es confusa y dificilment pot esbrinarse lo que 's deu entendre per *llensols de pare y mare*, ja que fins ells mateixos, (los donadors, s' enten) ho ignoran; empero aixis ho deyan ja los seus avis, continuaren dihentlo los seus pares y aixis ho expressa la actual generació; mes nosaltres que ab motiu de la professió que exercim hem viscut molts anys entre ells y coneixém sa documentació antiga y las costums de la comarca, creyém haver desxifrat lo geroglific que enclo la frase, que en nostre concepte porta encarnada una idea altament econòmica y relacionada ab lo trball y l' estalvi,

patrimoni, com es ben sabut, de tot lo poble català.

Tenir casa per viure, un tros d' hora per ferhi *recapte*, com ells diuhen, un camp pera cullir pá y un bosch per anarhi a fer llenya, veus aqui 'ls elements cobdiciats pera 'ls suferts habitants d' aquella ingrata y freda comarca. Al cap de vall sos desitjos no poden esser més modestos ja que 's reduheixen á lo més indispensable y necessari pera la vida humana.

En la hora, si la cabuda ho permet, s' hi fa també càñem, que després de cultivat, cullit, assecat, bregat y pentinat pel marit, sempre en horas vagativas pera no perdre 'l jornal, passa á mans de la muller que 'l fila vora la llar del foeh en les llargas y pesadas vetllas del hivern. Y ab la successió de las cullitas, bregant y pentinant ell, y filant ella, aviat se contan per dotzenas los rams de fil que guardan amuntagat en la cambra fosca, desde ahont passa á mans del teixidor del poble convertintlo en pessas de drap que, talladas á brancas y cusidas de tres en tres tallas, ne surten els llensols que hi ha al cap de vall de la caixa pera quan casaran las fillas.

Veus aqui 'ls *llensols de pare y mare*, que al ferne entrega á la nuvia be podrian dirli:

—Aqui 'ls tens; ells representan l' estalvi, 'l trball y la constancia, tant lo fil del urdit com lo de trama ton pare lo tragué del càñem cultivantlo com entreteniment en los días festius á la tarda en lloch de matar lo temps á la taberna jugant al truch; en horas desvagadas manejava las bregadoras y 'l pentinava passantlo per las puas de cer; després ta mare posava 'ls munyochs á la filosa y vinga fer ballar lo fus ab rapidesa escorrentse al impuls dels dits y

arrastrant en sa caiguda aqueellas telaranyas qu' en fil se convertian, Posas 'ls una, dues y tres vegadas á la bugada y aquest color de pa moreno que avuy tenen se tornará més blanch que la llet de nostras cabras, y 'ls borrellons de neu que pausadament queyan al filarlos en les llargas y pesadas vetllas del fret hivern. Aquí 'ls tens, aquests llensols de part de ton pare y de part de ta mare; ells representen las suadas dels dos y 'l amor á la familia, guàrdals, usals en companyia de ton esvenidor marit y procureu després imitar á qui'ús los dona.

• • • • •
!Lo pitjor es que avuy la major part de la filosas restan olvidadas á la golfa entre 'ls trasos vells é inútils, y de fusos los torners de Vich ja no'n fan gaires!

Jaume Ramon y Vidales.

LA REPÚBLICA CUBANA

La República de Cuba está de festa. Aquells cubans que havien sigut maltractats y ultratjats per los polítichs d' ofici y pe. la prempsa explotadora se portan com a patriotas de veras, mostrant al mon que las llibertats justas sols bé hi fan als pobles.

Aquella illa que tant de temps pati los terribles afectos del desgavell y de la perversió de la administració espanyola, sembla ja tota un' altra ab lo poch temps que hi ha exercit la seva civilisadora acció la república dels Estats Units. La instrucció y la cultura, la higiene pública y la tributació, y la veritable llibertat y la pau social, han sofert una gran transformació. Cal que 's regonegui que encara que es cert que 'ls pobles portan á la sanch qualitats

y defectes, una política sàbia y honrada, digna y humana, perfeccien las qualitats y corregis las imperfeccions.

Sols los polítichs antisocials y prevaricadors, ineptes y ignorants, perversos y vividors, no coneixen altre procediment pera governar als pobles que 'l d' empobrirlos, degradarlos y estimbarlos al avenç de la degeneració y mort de les societats. Aqueixos polítichs són los que ja no governan á Cuba.

A las festas patrióticas que celebran los cubans, hi ha tant d' entusiasme com serietat. Es que aquell poble que havia sigut tan calumniat, té conciencia ben clara que ha de mostarse digno d' esser lliure.

Si 'ls homes de la política espanyola y la prempsa que negocieja ab la vida dels pobles, no fossin lo que son y 'ls hi restés tantsols una mica de dignitat y de vergonya, haurian de pregar á la terra que s' obris y 'ls engolis; pera que no peguessin seguir causant danys y sofriments als pobles del Estat espanyols. Pero no se 'ls enrojirá 'l rostre. Atrafegats ab las festes actuals, ni 's ataleyan de que las festas de Cuba son la bofetada que 'ls befats y escrants fins fa poch, ventan als polítichs y diaris que 's nudreixen de xuclar la sanch y la riquesa dels pobles, tot fruhint lo goig pervers de congridar sentiments rancuniosos al esperit dels homes y de las colectivitats.

Que las festas de Cuba sian lo comensment del benestar y del benestar y de la prosperitat del poble cubá y que la independència qu'ha pogut natiuy sia ferma y perdurable.

Mossen Verdaguer

Ha sigut trasladat á la her-

mosa finca «Villa Juana» que l' senyor Miralles posseix á Vallvidrera, l' eminent poeta mossen Jacinto Verdaguer.

L' ilustre pacient va ser baixat del pis que ocupa al carrer d' Aragó, en una cadira de brases, havent sigut colocat ab la mateixa dintre d' un faetó que esperava á la porta.

Mossen Cinto anava vestit ab sotana y llova, portant al cap un senzill solideo.

A la porta de la casa que ha habitat fins ara l' eximi escriptor, hi havian algunes personnes desitjoses de veure al pacient, que no varen poder amagar la fenda y tendre impresió que l' s' va produhir la presencia del estimat mossen Cinto. quina preciosa vida ha estat en tant imminent perill de perdre.

Juntament ab lo malalt, va ren pujar al cetxe, los metges que l' han cuidat, doctors Noguera, y Roura y Barrios y l' senyor Viada y Lluch.

Lo cotxe va emprendre lo camí á pas, sortejant los carrers á fi y efecte d' evitar los sotrachs que hauria fet fer lo carruatge lo pas pels riells del carril y del tranvia de foch de Sant Gervasi.

Al arribar á la Plassa de Vallvidrera, varen sortir á saludar á mossen Cinto l' diputat provincial don Pau Cavell, l' alcalde de barri, los mossos de l' esquadra, y algunes personnes d' aquell veïnat que s' varen mostrar molt afectuosas ab l' ilustre malalt.

L' alcalde, propietari de la fonda de Can Trampa, va servir á mossen Cinto una tassa de caldo, després de lo qual va empardres lo camí de baixada cap á la torre del senyor Miralles, anant devant del cotxe los mossos de l' escuadra.

Durant lo trajecte, mossen Verdaguer va mostrarse molt ilusionat de veure aquell panorama clapat do ginesta y de roses; més quant va mostrarse verdaderament entusiasmado, va ser al ovirar Montserrat, que ab tanta inspiració ha cantat lo gran poeta.

Lo mateix al sortir de Barcelona, que al arribar á Vallvidrera, y á la finca del senyor Miralles, algú fotògrafs apostas al efecte, varen treure fotografies de mossen Cinto.

A «Villa Juana» esperavant al pacient, lo senyor Miralles, la seva senyora, y una filla, y

neboda dels propietaris y l' doctor Torrents, metge de Sarrià.

Fetes les presentacions y expresa per part dels senyors Miralles la satisfacció de poder hostatjar al eximi poeta, y per part d' aquet lo seu agrahiment per la deferència de que era objecte. Mossen Cinto va ser traslladat á la capella de la casa, ahont s' hi veneran les imatges de Sant Ramón y de la Mare de Déu de Montserrat, devant les quals lo virtuós sacerdot va fer una estona de oració, acompañantlo les demés personnes que allí hi havia.

Lo pacient va ser conduit després á les habitacions que se li destinan, les que han sigut arreglades ab totes les comoditats desitjables y proveides d' un moblatge complertament nou.

Los doctors Roura y Noguera van, prévia consulta, fer entrega del pacient al doctor Torrents, qui l' visitará cada dia, per mes que, de tan en tan, aniran á veurel los facultatius que l' han portat fins ara.

Pel be de la salut de Mossen Verdaguer s' ha recomanat al pacient molt repos.

La llei nova de propietat industrial

A *La Gazeta* del dia 18 s' hi conté la nova llei de propietat industrial.

Molt extensa es aquesta llei, per lo que ens limitarem á donarne una lleugerissima idea del seu contingut.

Lo títol primer, després de definir la propietat industrial, estableix que aquesta pot adquirir per medi de las patents de invenció y d' introducció; per las marcas distintivas y dibujos y models de fabrica; pel nom comercial y per las recompensas industrials.

Establertas aquestas y otras disposicions generals, la llei nova explica las condicions necessaries per adquirir aquells títols de propietat industrial.

Lo títol tercer tracta de la duració dels drete derivats del Registre de la propietat industrial y de las quotas que s' han de pagar al Estat, aixis com lo temps de sa validesa.

S' ocupa l' títol quart de la tramitació dels expedients de propietat industrial, y de l' expedició de titols y certificats,

Lo títol quint regula lo refer-

rent á la cessió y trasmissió dels drets de la propietat.

Referintse á lo acordat en la Conferència internacional celebrada á Madrid al 1891, explica lo títol sisé quan s' entendrá per posada en pràctica la fabricació ó execució de lo que sia objecte d' una patent y de las obligacions á que queda subiecte l' interesat.

Segueixen altres títols destinats á tractar de las següents materias: nulitat y caducitat dels drets de propietat industrial; publicitat dels expedients y Registre de la Propietat industrial; indicacions de procedencia; competència ilícita; falsificacions y usurpacions; protecció temporal y finalment competència de jurisdicció y tramitació pera las qüestions judicials que s' presentin.

Segueixen algunas disposición tranzitorias pera ajustar l' estat actual á n' aquesta llei. Acaba autorisant al ministre pera la publicació d' un Reglament d' adaptació y disposant que dintre lo terme de tres anys, pel Registre se formarà un Catáleg públich, de las patents y démes títols de propietat industrial que estiguin en vigor.

Una excursió á Penyíscola

(Acabament)

Després de visitar la iglesia parroquial passarem á la de N. Sra. la Ermitana, qual imatge sembla esser de fetxa mes recent que la que li dona la tradició, no presentant res de particular la obra de la Iglesia; pero son molt notables las manises que ocupen lo basament del presbiteri; les branques de les dos portes laterals y l' dos ràcons de les trones, en les quals se pot apreciar el valor que tenen, per conservarse 'n alguns fragments; la totalitat del dibuix, que està format per grans fullatges barrejats ab lleons y àguiles, de un colorit y valentia inmillorables. Les demes estan barrejades sense cap ordre y sort que no tenien fondos pera comprarne de noves los Administradors, ja qu' aquests cap

importancia donaven á n' aquelles rajoles que ells haurien ben be llansat á la mar. Avuy no ho farán, puig al darlos hi no ticia del seu preuat valor ar-

queologich, prometeren los Administradors rigilarles constantement á fi d' evitar les sustraccions y l' cambis, per altres de modernes, proposats pels col·leccionistes.

Tant en la esmentada iglesia com en el presbiteri, es tradició, no desmentida encara en la historia eclesiàstica, qu' allí s' enterraren varios Bisbes, deixebles del Apostol San Jaume, pero sembla qu' aqueixa equivocació es filla de confondre el Chersoneso (*Penyíscola*) ab lo Quersoneso Taurico.

Al sortir de la Ermitana, pujarem y atravesarem uns carrers torts y empinats, los quins nos conduhiren á la porta del Castell, flanquejada per uns murs immensos de silleria, tots acrullats de bombes y gràndes, feint cap, per fi al fort que serví de Palan al anti-papa Luna. Res de notable conté baix lo punt de vista artístich, puig tot lo poch que hi restava ha sigut robat inclús un forrellat del temps dels Templaris, que foren los constructors del Castell.

L' estil dominant en tot ell es militar-religios ó siga l' caracteristich en tots los edificis pertanyents á dita ordre. Les sales ó dependencies estant totes cúbiques per voltes de silleria, fets á prova de bomba, com ho confirma el estar enara ben senceres després d' haver tingut que sofrir tants de bombardeig. Al interior existeixen encara les sales, sotarranis, y passos coberts que permeten arribar al mar sense necessitat de sortir al exterior.

Posats dalt dels tarrats del Castell, se disfruta de la vista d' un extens panorama que abarca desde les boques del Ebre fins á la Torre de Cabicorp. Es tanta la ilusió del observador, que fins li sembla trobarse dalt del pont d' un gran barco, puig se veu tot voltat d' aigua, contemplant al seu entorn les barquetes que llisquen sobre les ones com si fossen moixons d' aigua.

Devant de la porta de entrada al Castell hi ha la Farola y no molt lluny d' ella una escala oberta, en part, en la mateixa roca que la tradició diu fou feta pel Papa Luna, que arriba fins al mar.

Es digne de visitarse un gran forat ó cova que comensa arráu del mar y entra dins la roca pel qual hi penetren les onades, y en dies de tempestat, degut á la

forsa de la corrent, qu' adquieren dintre de la cova, se les sent rebatre contra la roca extrema ab tant de soroll, que s'aixequen fins a sortir per la part mes alta del forat que s'obri dintre de la ciutat en forma de un gran sortidor ó *bufadó* (nom que li donen los penyiscolans). Aqueix forbelli d'ayqua, devagades, ha arribat a un' altaria de mes de 16 metres.

Com aquells llochs tots son bonichs, n' impresionaren gran número de placas fotograficas; en especial del objectes religiosos de caracter historich, ja que segunt les coses pel camí que desgraciadament segueixen tot està destinat a perdrers. Si aixis succeheix tindrém al menys, coleccionat en fotografies tot lo avuy important, ja que no ho podem fer de les moltes robes y ornamentals desaparecutes de la Iglesia, com també una taula d'altar, y la cadira del Papa Lluia que es conservava en la Iglesia de N. S. Ermitana y que vegé encara lo P. Villanueva segons ens ho diu en lo seu *Viaje literario á las Iglesias de España*.

D. Jaume I d'Aragó, segons la carta de població fetxada a Morella l' any 1250 que 's conserva en lo arxiu municipal de Penyiscola, doná la ciutat a D. Arnald de Cardona y altres Capitans, pero que ultimamente entrá en lo pacte entre el Rey y els Templaris per el qual aqueixos li cedien sos drets sobre la ciutat de Tortosa.

Al parlar de N. S. Ermitana ens hem oblidat de consignar les preuhades sacres que conserva, d'estil barroch, elegantissimes, y de gran valor, qu' estaven poch menos que abandonades en un racó de la Sagristia y de las quals ne traguerem les corresponents fotografies.

Tal son las impresions y resultats obtinguts en la visita feta a Penyiscola pels socis de la naixent Associació Excursionista Tortosina, que, ajudant Deu, rebuscará tots los racons, remourà los enderrochs dels monuments y traurá la pols dels pergamins a fi de poderhi espigolar algun grá pera engrossar lo graner de la nostra Historia.

Tortosa, Maig 1902.

Maig y Juny

Quan morí l' més de Maria
naxqué l' més del Sagrat Cor,
y mentrels l' un s' enlayrava
y l' altre baxava al mon,
diu que 's trobaren y deyan
l' un mitj viu, l' altre mitj mort:
—Vinch de la terra.—Jo hi baxo.—
Jo soch tendresa.—Jo amor.—
Les floretes que he deixades
tenen flaire encisador.—
Lo volcà que jo li porto
ha d' omplenarla de foch.—
Ab ta flama abrusadora
marciràs les meves flors.—
Nò, que sols vull desfullarles
perque dónen fruyt mellor.—
Y mentrestant l' un arriba

a ta terra y l' altre al cel,
quan ja havian les abelles
de les flors treta prou mel,
ab rella de foch Juny dona
al jardi de Maig conreu
y del amor de María
va naxent l' amor de Deu
com naix la daurada fruya
de la flor de taronger.

T. Bellpuig, Pre.

Tortosa, Maig 1902.

NOTICIES

Ab motiu de la gran diada del *Corpus* s' omplenaren de gom a gom les amples naus de nostra Seu, verament atapahides de fervorosos fidels. Lo sermó del Sr. Magistral Dr. García, fou enternidor y molt eloquentissim.

La processó, per la tarde, fou també molt solemnissima. La presidí 'Sr. Bisbe y hi assistiren representacions de les autoritats locals, alumnes del Seminari y Col-legi de San Lluis, Congregacions y Confraries y una lluïda munió de tortosins.

Lo Batalló de Luchana feu guardia d'honor al Santissim y cubri la carrera.

Aquest acte solemne fou amenyat per la banda Lira Dertosense.

La comissió organisadora, ha llogat lo local qu' ocupará, dins de poch, lo Centre excursioniste tortosí.

Segons notices del 10 al 15 de Juny se celebraran les oposicions a les rectories vacants en aquesta diòcessis.

Per ordre del Municipi la escola pública de noys de Jesús ha sigut trasladada al edifici de la Casa Misericordia, al objecte d'atendrer a la educació dels orfes, que s'havien quedat sense Mestre ab motiu de les desgraciades reformes portades a cap per la Diputació provincial.

La brigada municipal s' ocupa aquests dies en suavizar la rampa del tres de carrer anomenat *pont de Pedra*. Al objecte s' ha engravat y llivellat la Plassa de la font.

Aquesta millora evitará un cop acabada, los bassals que 's feyen en los dies de pluja.

La Direcció general dels Registres civil y de la propietat y del Notariat ha disposat que en lo territori de Barcelona s' anuncien les Notaries vacants de Lleida y Tortosa vacants respectivament per traslació de don. Gabriel Faura y defunció de don. J. Tallada.

Per causes contraries a la nostra voluntad en lo número últim de LA VEU DE TORTOSA, hi passaren moltíssimes errades d'imprempresa, que no consignem en lo present per no fer la llista tan llerga.

Lo dimars s' aprobá en Consell de Ministres l' arreglo parroquial del Bisbat de Tortosa.

Rebi nostre benvolgut Prelat Excm. é Ilm. Sr. Dr. D. Pere Rocabora, la enhorabona mes completa pel trimof obtingut.

Lo dilluns va morir de repent, víctima d'un atach apopletic, la Sra. D. Felipa Espuny, esposa de nostre amich, l' acreditad comerciant de robes D. Jascinto Sanchez, a qui, lo mateix que a tots sos fills, los hi enviémos lo pesam mes sentit.
R. I. P.

Nostre benvolgut amich Mossen

Joan Pérez y Tomás dirá Primera Missa á la iglesia dels Dolors, dijous, dia 3.

Predicará Mossen Thomas Bellpuig, catedràtic del Seminari y col-lobarador nostre.

Nostra felicitació més plena al nou prebère y á su familia tota.

Solemnes cultes

Consagrats al Deific Cor de Jesús en la iglesia del Jesús de Tortosa.

Lo divendres, a les cinch y mitja, exposat lo Santissim Sagrament, se va celebrar una Missa resada ab accompanyament d' orgue y ab los exercicis propis del comensament de la Novena, acabantse ab la benedicció y reserva.

Día de 6 de Juny.—"Día especialment escollit pel Diví Cor de Jesús pera llur culte, y primer divendres del mes."—A les cinch y mitja, Missa de "comunió general," ab exercicis de la Novena.—A les set y mitja, "Missa resada," ab Exposició, quedant lo Senyor, de manifest fins a les quatre de la tarde, en quina hora se resarà lo Sant Rosari, la Coronilla y Lletanies del Sagrat Cor, acabant ab un acte de consagració y desagraví y ab la benedicció del Santissim.

Diumenge, dia 8.—**Festa del Sagrat Cor.**—"Pel matí."—A les quatre, solemne Rosari de l'Aubada pels carrers del Jesús, cantat á tota orquesta.—A les sis y mitja, Missa de Comunió general, que celebrarà, l' Excm. Ilm. Sr. Bisbe de la Diòcessis, durantla qual s' executaran escullides tocatas. Al efecte s' convida á totes les Congregacions y Associacions religioses així com també, a les personnes que desitjen pender part en aquesta festa d' adoració y desagraví á Jesús Sagratament.

A les nou exposició del Santissim y Missa solemne, essent celebrant lo M. Iltre. Sr. D. Ramón Tédó, Canonge y Secretari del Bisbat. L' inspirat y eloquent Orador Reverent P. Joseph Giné. S. J. farà lo panegirich de les glories del Diví Cor.

Per la tarde.—A les tres y mitja, Trissagi cantat, lletanies del Sagrat Cor y solemne Processó, ab lo Santissim. Pera n' aquet acte solemne, se convida, també, a totes les Associacions piadoses y a quantes personnes devotes desitjin donar publich testimoni d' adoració y reconeixement á la universal y eterna sobirania de nostre Diví Rey Senyor Jesucrist.

Durant tot lo dia quedará exposat lo Senyor, en quin honor se farán les segunts visites d' adoració y desagraví: Després d' exposar lo Santissim; al acabar la Missa solemne; al comensar lo Trissagi; al acabar lo Trissagi y abans de sortir la Processó, després de la quina se llegirà un acte de la Congregació al Sagrat Cor de Jesús qu' acabará ab la reserva y benedicció del Santissim.

Indulgencies

Tots los fidels, en general, poden guanyar indulgencia plenaria lo Diumenge, dia de la festa solemne, confessant, combregant y pregant per les intencions de sa Santetat; y un altra, també plenaria, assistint á la Novena y en un de llurs dies confessant, combregant y pregant per les mateixas intencions.

Lo Sr. Bisbe concedeix, també, coranta dies d' indulgencia per l' assistència á cada hú dels actes esmentats.

Observacions

Durant los dies de la festa, hi haurà retreta, y serenates, y disparo de focs artificials y elevació de globos.

Secció Religiosa

SOLEMNES CULTES QUE AL S. C. DE JESUS CONSAGRA L' APOSTOLAT DE LA ORACIO

Durant tots los dies del mes de Juny se practicaran á la iglesia de Sant Antoni los excersis del mes del Sagrat Cor durant la Missa que 's dirá á les set en punt ab Exposició de S. D. M.

Diumenge, dia 1er.—La Missa d'avuy, per ser primer diumenge de cada mes, serà de Comunió General. Després de celebrada se exposarà 'l Santissim.—Per la tarde, escomensarà la funció á les quatre y mitja y haurà sermó.

Dijous, dia 6.—**Festa del Sagrat Cor y primer divendres de mes.** La Missa de les set serà de Comunió General quedant exposat nostrí Amo fins després de la missa de reserva que 's dirá á les onze y mitja.

Per la tarde á les sis y mitja comensarà la funció y després del Trissagi cantat tindrà lloc l' acte de consagració del Sagrat Cor, dientse 'l sermó y acabant ab la solemne reserva. Los associats farán vetlla al Santissim.

Diumenge dia 22.—Pel matí, com los dies anteriors. Per la tarde, á les quatre y mitja, meditació, coronilla y sermó.

Dies 27 y 28.—Solemne Triduo á la iglesia de Seminari.—Pel matí, á les set, Missa de Comunió General. Per la tarde, á les quatre y mitja, comensarà la funció ab lo Sant Trissagi cantat, després del qual se dirá 'l sermó. Los associats farán vetlla á Jesús Sagratament qu' estarà exposat tot lo dia.

Després d' acabada la funció sortirà de la iglesia la solemne processó ab Jesús Sagratament.

Tots los sermons serán predicats per un Reverent Pare de la Companyia Jesús.

Novena á N. Sra. del Sagrat Cor.

Lo dia 28 escomensarà una devota novena á Nostra Senyora, celebrantse cada dia y en son propi altar un Missa resada á les set y mitja, los tres díes primers, y 'ls demés á les set, durant la quina se dirá la novena.

Lo dia 6 de juliol, Missa de Comunió General á les set y per la tarde, á les cinch, se cantarà 'l Trissagi Marian, enlayrant les glories de nostra Abogada un Pare de la Companyia de Jesús.

NOTES: L' Excm. Sr. Bisbe de Tortosa ha donat coranta dies d' indulgencia per l' assistència á cada hú dels esmentats actes.

Se prega als associats se servei y entregar les almoynes als Senyors Celadors y Celadores, que son los encarregats de rebrelas, pera 'l sostentiment dels cultes.

SANTS DE LA SETMANA

Diumenge 1 II St. Enecon.—Nills 2 St. Marcel.—Dimarts 3 Sant Isaac monjo.—Dimecres 4 S. Francisco Caracciolo.—Dijous 5 S. Xano.—Divendres 6 Lo Dulcissim Cor de Jesús.—Disapte 7 Sant Sabinà.

Tortosa. In p. FOGUET, P. Hospital.

